

DET KONGELIGE
SAMFERDSELSDEPARTEMENT
OSLO KOMMUNE
NÆRINGSETATEN

Saksnr. 09/01200-41

Dato 1. JAN. 2010

Avskr. _____ Arkivkode 616.51

Merknad _____ Saksb. TBT

Kopi _____ Kass. _____

Oslo kommune - Næringsetaten

Postboks 745 Sentrum
0106 OSLO

Deres ref
09/01200-2

Vår ref
09/3096-JVW

Dato
06.01.2010

Forslag til ny drosjeforskrift for Oslo kommune - Høring

Det vises til oversendelse av 30.10. d.å., med utkast til "Forskrift om godkjenning og drift av drosjesentraler og drosjeløyve i Oslo kommune".

I

Oslo kommune henviser til yrkestransportloven § 9 (3) som hjemmel til å kunne gi forskrifter om drift av drosjesentraler og drosjeløyver i Oslo kommune.

Den aktuelle bestemmelsen lyder som følger:

(3) Løyvestyresmakta kan gje påbod om at det skal skipast drosjesentralar og om korleis dei skal drivast, om plikt til å betale innskot og avgift til sentralen og om at sentralen skal ha rett til å fastsetje køyreordninga og gje andre reglar for verksemda. Slike føresegner kan gjerast gjeldande både for løyvehavar og førar, og ha med pålegg om bruk av uniform.

Yrkestransportloven inneholder en rekke bestemmelser hvor Samferdselsdepartementet gis fullmakt til å gi *forskrifter*, i denne sammenheng vises det særlig til yrkestransportloven § 35, hvor det fremgår at departementet gir nærmere forskrifter om hver enkelt løyveordning og utfyllende forskrifter til gjennomføring av loven. Dette står i motsetning til løyvemyndighetens adgang til å kunne gi "andre reglar for verksemda" i § 9. Formuleringen av siste setning i § 9 må etter departementets vurdering også forstås slik at den henviser til første setning i § 9(3). Forskriften § 46 bruker begrepet "regler".

Departementet kan heller ikke se at forarbeidene til yrkestransportloven og til tidligere samferdselslov gir noen holdepunkter for at bestemmelsen gir løyvemyndigheten en

selvstendig forskriftshjemmel.

Vi bemerker for øvrig at gjeldende regler som den foreslåtte forskrift skal erstatte er betegnet som *reglement*.

II

Selv om man skulle kunne kalle regelverk gitt av løyvemyndigheten med hjemmel i § 9(3) for forskrift, bør den betegnes som *lokal* forskrift.

Hjemmelsgrunnlaget legger klare begrensninger på hva som innholdsmessig kan fastsettes i et slikt regelverk. Det oversendte utkastet er i så måte problematisk på to plan:

1) Det inneholder dels forslag til bestemmelser som innholdsmessig sorterer under yrkestransportregelverket (lov/forskrift), men hvor det ikke er gitt hjemmel etter gjeldende regelverk. Selv om kommunen ut fra det underliggende materialet synes å være bevisst på *noen* av disse hjemmelsmanglene, har den ikke tatt hensyn til disse i utkastet til forskrifter som er sendt til høring.

2) Dels inneholder forslaget bestemmelser som utledes av annet regelverk, eks. bokføringsforskrift m.m. Regelverk om skatter, avgifter, arbeidsmiljø og lignende følger av generell lovgivning som dekker all næringsvirksomhet. Regelverket er hjemlet i annen lovgivning enn yrkestransportloven og sorterer under andre myndigheter. Verken departementet eller Oslo kommune har hjemmel til å fastsette forskrifter med slikt innhold i medhold av yrkestransportloven. Lovovertredelser i forhold til nevnte regelverk kan selvsagt være relevant for den vandelsvurderingen løyvemyndigheten skal gjøre i forhold til yrkestransportregelverket, og vi kan forstå at det kan være ønskelig rent informasjonsmessig å vise til annet regelverk. Det kan imidlertid ikke skje i form av en forskrift uten hjemmel, men ev. i form av egnet informasjonsmateriell.

Som nevnt ovenfor synes kommunen dels å være innforstått med at det hefter hjemmelsmangler ved en del av forslagene, jfr. også kommunens oversendelse til departementet av 16.06. d.å. Departementet viser i den forbindelse til at utkast til eventuelle lov- og forskriftsendringer forutsettes utredet på forsvarlig måte før endringene eventuelt undergis alminnelig høring. Kommunen kan under ingen omstendigheter ta lov eller forskriftsendringer for gitt. På denne bakgrunn stilles det spørsmål ved kommunens forslag til endringer som " Forskrift om godkjenning og drift av drosjesentraler og drosjeløyve i Oslo kommune".

Departementet finner på bakgrunn av ovennevnte ikke grunnlag for å gi noen uttalelse til enkeltheter i kommunens utsendte forslag, men tar forslaget til etterretning som et innspill til det pågående arbeidet med sikte på legge til rette for å kunne bedre oppfølgingen av ulovligheter i transportnæringen, herunder å sikre nødvendige/ønskelige hjemler i lovverket til å kunne foreta endringer. I den

forbindelse er det også kommet innspill om å innføre en løyveordning for drosjesentraler gjennom å sette generelle krav til etablering og drift av slike, som vil måtte vurderes i den sammenheng.

Med hilsen

Arnfinn Øen e.f.

Jan Vidar Weltzien